

[Ellinger.] sørgelig Kendsgerning, at et højt kunstnerisk Niveau ikke nødvendigvis medfører en fyldt Kasse. I Efteraaret opførte Teatret Oehlsenschlägers skønne „Axel og Valborg“. Efter de første to Opførelser blev der solgt saa faa Billetter, ca. 200, foruden Abonnementet, at Stykket, da det havde været opført 6 Gange, maatte henlægges. Operaen har nylig bragt en glansfuld Opførelse af Wagners „Siegfried“, som jeg har overværet fra først til sidst alle fire Gange, den er gaaet. Opførelsen fik en udmærket Kritik; det blev sagt, at det var en Bedrift i Teatrets Historie, men med Besøget var det ret tyndt. Og her aabenbarer sig en af Teatrets Vanskeligheder. Abonnenterne har et naturligt Krav paa at faa en saadan Bedrift at se, at faa „Siegfried“ at høre; men skal dette Krav opfyldes, maa det gaa mindst 10 Gange uden Hensyn til, at den ikke bortabonnerede Del af Teatret er tyndt besat. Operaen er overalt i Europa for Tiden i en Bølgedal, og dog giver en god Opførelse af en saadan Opera det festligste Indtryk, dog naturligvis ikke for de Mennesker, som er saa uheldigt stillede, at de er uimodtagelige for Musikkens skønne Kunst. Man kræver — og med Rette —, at Teatret skal have et rigeligt Repertoire af de store Operaer, men det er forstaaeligt, at Modet slaas ned, naar man efter det vældige Arbejde, der gaar forud for Opførelsen af et Musikdrama som det nævnte, ser, hvor liden Nytte det alligevel bringer. En Opera er vitterlig kostbar at holde, men den maa vel siges at være ganske uundværlig, og derfor vil jeg og mange med mig til det yderste søge at forhindre, at det kongelige Teater gaar over til Privatdrift, thi da gaar Operaen og vor flittige, fortræffelige og yndefulde Ballet ud af Spillet. I Stockholm gav „Dramatiska Teatern“ i Fjor et Underskud paa ca. 800 000 Kr. og Operaen et Underskud paa mellem 1 og 1½ Mill. Kr., skønt Operaen har en god Indtægtskilde i den store, stærkt besøgte Restaurant „Operakällaren“. Forlystelseskassen, som deroppe kun er 10 pCt., bliver tilmed i Teatrets og Operaens Kasse, medens den jo hernede indbetales i Statskassen, ogsaa efter det Lovforslag, som her foreligger. Disse Underskud dækkes af Indtægten af et stort Præmieobligationslotteri, og dette giver mig Anledning til at henstille til Overvejelse, at man eventuelt søger en Vej frem ved at udvide vort Klasselotteri. Danske Klasselodder er stærkt efterspurgte ogsaa i Sverige, og man kan da trøste sig med, at ogsaa Svenskere vil

kunne komme til at bidrage til at opretholde vort Nationalteater. Jeg kan for øvrigt oplyse, at i Mannheim, en By paa kun ¼ Million Mennesker, altsaa mindre end Halvdelen af København, selv uden Frederiksberg, og paa hvis Teater der opføres saavel Skuespil som Opera, er der nylig truffet den Ordning, at Teatrets Tilskud ikke maa overskride 1 100 000 Mark, hvis Billetsalget naar op til 1 200 000 Mark; naar Billetsalget ikke saa højt op, forøges Tilskuddet med det manglende. Mindst 1 Mill. Kr. aarlig vil man altsaa der give i Tilskud til Teatret.

Den højtærede Minister har i Folketinget omtalt et Interview af mig Aftenen forud for tredie Behandling i Folketinget. Ministeren siger: „..... Jeg kan for Resten ikke tro, at det er en nøjagtig Gengivelse af, hvad denne ærede Landstingsmand har sagt, for saaledes som det fremtræder i Bladet i Aftes, er der simpelt hen ingen Mening i det. — Den ærede Landstingsmand siger, at hvis Kontroludvalget indstiller Teaterchefen til Afskedigelse, vil Ministeren svare med at tage Brugsretten fra Institutionen. God Dag Mand — Øksekraft! Nej, hvis Ministeren ogsaa kommer til den Erkendelse, at Teaterchefens Dispositioner har været uforsvarlige, eller hans kunstneriske Ledelse i Strid med § 10 ophæver Formaalet, den kunstneriske Standard, ja, saa vil det være naturligt at afskedige Teaterchefen, men ikke at opløse Institutionen og dermed Udvalget. — Jeg kan ikke tro, at Landstingsmanden, der tilmed er Matematiker — han er min gamle Matematiklærer —, har udtrykt sig, som der staar; der maa være indløbet en Misforstaaelse ved Gengivelsen. Men det er jo for øvrigt utroligt, hvad der kan skrives om denne Sag af Folk, der ikke — det viser det, som de skriver — har Anelse om, hvad det drejer sig om.“

Ja, om Ministeren selv har Anelse om, hvad det drejer sig om, faar vi nu at se. Hvad Ministeren her har sagt om Lovforslagets Indhold, er fuldstændig urigtigt; ja, om det saa er dette, at jeg har været Ministerens Matematiklærer, saa er ogsaa det galt; havde jeg været det, vilde det vel nok være lykkedes mig at fjerne nogle af de værste Brist i hans Logik, om end disse Brist hører med til hans elskværdige Egenskaber. Det, jeg har udtalt i Interviewet, der er fuldkommen rigtigt gengivet, er, at det er komisk, at Udvalgets Indberetning til Ministeren om, at Teaterchefen svigter sine kunstneriske Forpligtelser, kan føre til, at Udvalget opløses. Og nu vil jeg bede